

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

3. De Missis, cum iuramento homini promissis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

li, iuxta sententiam, Suarij mox dicam *n. sequenti.*

5. An semel, vel bis non servare iuramentum de
Missâ celebranda, sit mortale, dicemus, *lib. 3. cap. 1. § 9,*
n. 19. juncto n. 22.

§. I V. De Missis soli Deo per Votum, vel per
Iuramentum promissis.

Dico primo in prohibitis, & permissis te non obligari. Ratio est, quia est latum discrimen inter promissionem factam homini, & factam Deo, promissio enim facta soli Deo, sive per votum, sive per juramentum nunquam obligat, ex Sanch. *ibid. num. 11.* quando impeditur melius bonum: at promissio homini cum juramento facta semper obligat, quando rem promissam servare non est peccatum mortale, nec veniale, etiam impediatur melius bonum. Cum igitur in casu nostro impediatur illud majus bonum, id est conformitas Officij cum Missa requisita a Rectoris, talis promissio Deo facta non obligabit.

2. Dico fecundo. Indiebus, seu in occasionibus positivè concessis, obligatur eas Missas Sacerdos dicere, quas voto, vel iurejurando Deo soli promissit. Ratio est, quia tunc conformitas Officij cum Missa nequaquam à Ruitica requiritur.

3. Rogabit quis. An si Sacerdos cum juramento immediate promittat animæ forte purgantur in Purgatorio aliquas Missas funebres, censetur promittere hominibus an soli Deo. Quid si promittit immediate per votum, seu juramentum alicui Sancto Missam votivam? Præstat enim hæc scire, cum diversum jus, ut ex dictis patet inde oritur.

4. Respondo. Si promittat Sancto, regulariter Deo promitti, quia ipsis promittitur, in quantum Deus in illis honoratur, & sic promissio tendit in Deum. Ita Sanchez in *Decal. lib. 4. cap. 1. n. 41*. Dixi (regulariter) quia si quis Sancto promitteret expresso animo non se obligandi Deo, sed Sancto, ut excellenti Creaturæ, non est promissio facta Deo, sed homini. Sic idem *ibid. num. 3*. Si verò promittat animæ purganti, homini regulariter promitti, quatenus eius potiore partem, hoc est animam intendit velle ab igne liberare. Regulariter, inquam, nam si quis id promitteret, expresso animo, ut in illa exultante, & beata honoraretur Deus, tunc, cum in Deum tenderet, Deo factam esse promissionem, convinceretur.

§. V. De *Missis* ex praecepto à Superiore injunctis.

Hic distinguendum est. Vel enim tibi Missa alias à currentibus sub culpa injungit is, qui Superior non est in legibus Ecclesiasticis, vel qui est Superior, nempe Pontifex Summus. Si prius, non obligaberis ad illas relinquendo currentes, quas Rubricæ præcipiunt, imò neque relinquendo illas ad quas

7. Rogas quando Sacra Congregatio apud Gavant.
de *Edict. Miss. par. 3. tit. 10. num. 16. §. Imellige* decrevit
quod Capellani Monialium Brevariario utrumque non
Romano, celebrare possint Missam (Cum suo Missali
Romano tamen) de Sancto Ordinis, de quo Moniales
Officium dicunt; quando inquam, ita decrevit, permittit
solum, an positive concessit? Id enim scire oportet,
ut videamus, an si Capellanus promittit ex stipendio il-
lam Missam de tali Sancto, debeat ad litteram observa-
re promissum.

Respondet: Mihi videri concessisse, atque adeo Capellanum debere: nam licet Sacra Congregatio utatur verbo *passim*, quod permissionem sonet, amen ex fine colligimus esse concessionem: respexit enim Sacra Congregatio ad conformitatem Missæ cum Officiodiæ à Monialibus, quarum est Ecclesiæ, siquidem indecens videbatur, ut ubi principales uno modo Officia celebrant, alio celebraret accessorius Sacerdos.

§. III. De Missis cum juramento hominis promissis.

I Vramentum in promittendis Missis raro interpo-
nitur in elemosynis manualibus, sed frequenter in
Capellanis & similibus, quando Sacerdos stipulans
contra qui iurat se Missas dispositas à Fundatore dictu-
rum, dispositas autem non raro inveniuntur Missæ aliæ
à currentibus.

2. Et quidem regulariter, qui etiam cum iuramento promittunt Missas, semper intelligunt, seu (nisi contrarium expresse fuerit) intelligere præsumendi sunt, salvo Ritui, & Rubricis Ecclesiæ; & sub hac limitatione factum mente retenta, debere Sacerdotes, etiam accepta cum iuramento sibi promittere Missas votivas, *momento* præstiterunt Dodores. Lege Fraxinellum in *Resolut.* *quam ponit Guarantius in Rubr. Miss. in fine*: sed adhuc restat difficultas in eo casu, quo quis expresse iurans promittit votivas, vel de *Requiem*, vel alias à currentibus, an possit eas mutare in ipsas currentes?

: Dico primò, *hi jurans quis dictas Missas homini*
promittit, inquitque dictas festus, seu Officium, in qua-
libet Rubrica non licet eas recitare, quos dicta prohibi-
ta supra nominavimus: non obligatur, etiamsi ipse
animum habuisset ad illas se astringendi, sed debet cur-
rentes recitare. Rano est, quia promissio homini etiam
cum juramento facta de re interdicta per legem, quan-
do talis lex obliget ad culpam, etiam venialem, nulla
est, unde nec indiget relaxatione. Ita Sanch. lib. 3. in
De cal. cap. 9. num. 19. & 20. Idem dic in diebus per-
missis juxtaam nostram sententiam allatam §. 1. num. 6.
quia adhuc (si abest causa) esset cum peccato venia-